

Bu proje Avrupa Birliği ve Türkiye Cumhuriyeti tarafından finanse edilmektedir.

KIRIK VAZO

KIRIK VAZO

1

KIRMIZI KAMYON

7

KOMŞU DEDE HASTA OLMUŞ

13

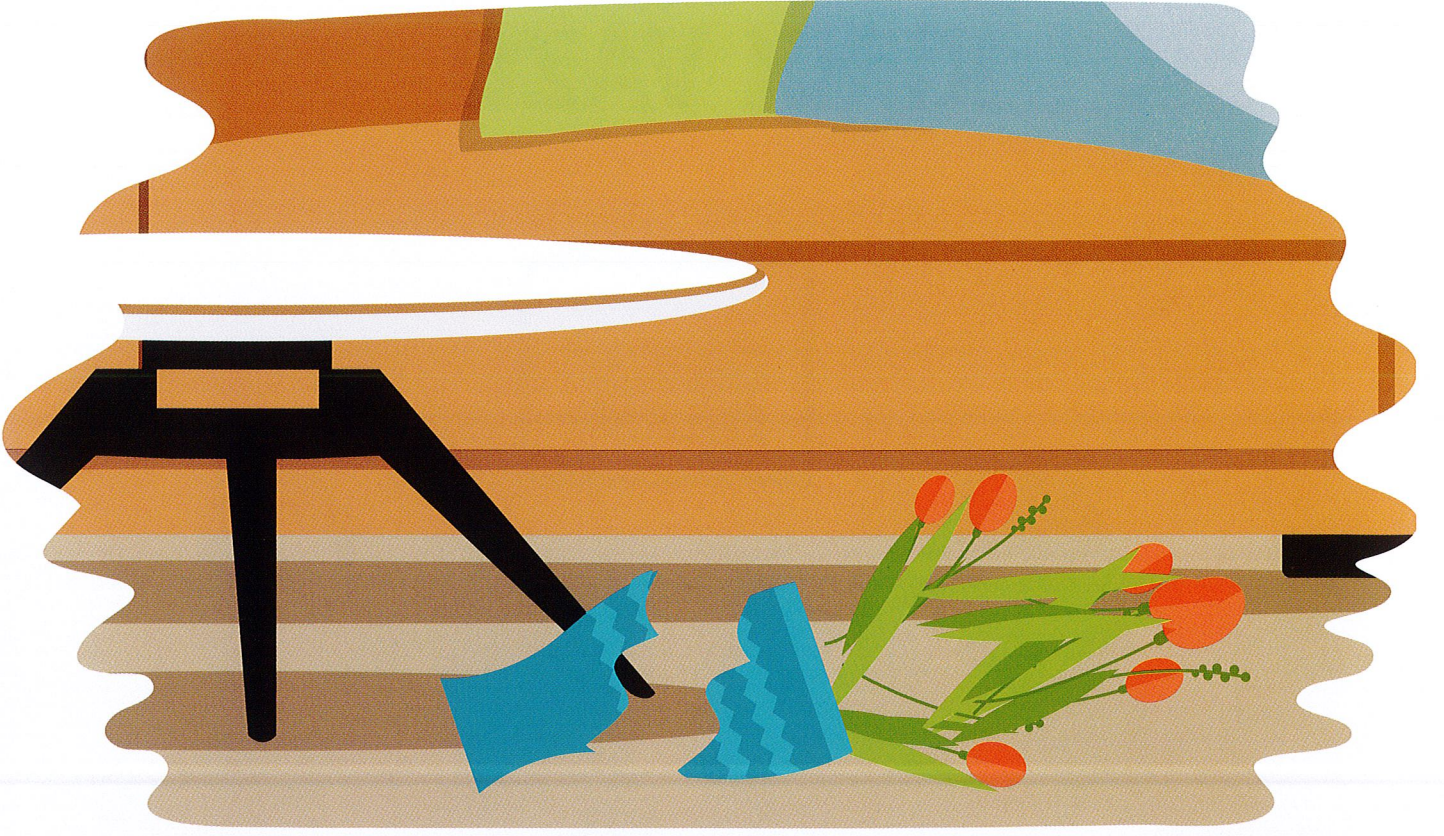
KIRIK VAZO

Emre ile Ömer salonda ne yapacaklarını şaşırılmış halde dolaşıyorlardı. Canları çok sıkılmış, kendilerine bir oyun icat etmişlerdi: Top yakalamaca. Evin en geniş yeri salon olduğu için oyun alanı olarak da orayı seçmişlerdi. Ömer topu alıp Emre'ye doğru atarken bir taraftan da

-Yakala, yakala! diye bağıırıyordu.

Emre harika bir tutuştan sonra eline aldığı topu hızla fırlattı. Top, Ömer'i aşarak masanın üstündeki vazoyu yere düşürdü. Vazo paramparça olmuştu. Emre:

-Eyvah, annem görmesin! Hemen yok edelim şu parçaları, diyerek yerdeki kırıklara doğru uzandı.

-Dur, dur! Ne yapıyorsun? Elin kesilecek, dedi Ömer.

-Ama annem görürse çok kızacak, dedi Emre.

-Topu saklayalım o zaman, dedi Ömer.

-Yok yok, biz saklanalım. Ama nereye? diyerek etrafına baktı Emre.

Emre'nin gözlerinin önüne annesinin yüzü geldi. Çok kızgındı. Annesi salonda top oynamanın etrafa zarar vereceğini ona daha önce defalarca

söylemişti.

-Of! Başka bir oyun oynasaydık. Top oynamak kimin fikriydi? diyerek pişmanlığını dile getirdi Ömer.

Bu oyunu oynamayı ikisi de istemişti. Hatta, topu bulmak için Emre'nin odasını heyecanla karıştırıp epeyce uğraşmışlardı. Sonunda yatağın altına kaçmış olan topu bulup sevinç çığlıkları atarak salona gelmişlerdi.

-Sen de dikkatli olup yakalasaydın. Ben nasıl yakaladım! dedi Emre.

Onlar bu şekilde birbirlerini suçlamaya devam ederken kapı zili çaldı. Kim gelmişti acaba? Ya gelen Emre'nin annesi ise, şimdi ne yapacaklardı?

Emre'nin annesi alışveriş yapmak için markete gitmiş, giderken de çocuklara bir şey isteyip istemediklerini sormuştu. Onlar da Özgür Amca'nın dükkânında satılan susamlı galetalardan istemişlerdi.

Çıtır çıtır, ne kadar lezzetliydi galetalar. Şimdi bunları düşünmenin sırası mıydı? Ne yapacaklarını düşünmeliydiler. Birazdan kapıyı açacaklar-

dı ve Emre'nin annesi Elif Hanım içeri girecekti. Yerdeki kırık vazo parçalarını ve salonun ortasındaki topu görünce neler olacaktı neler!

Zil ısrarla çalıyordu. Emre ve Ömer içlerinde büyük bir korkuyla kapıyı açtılar.

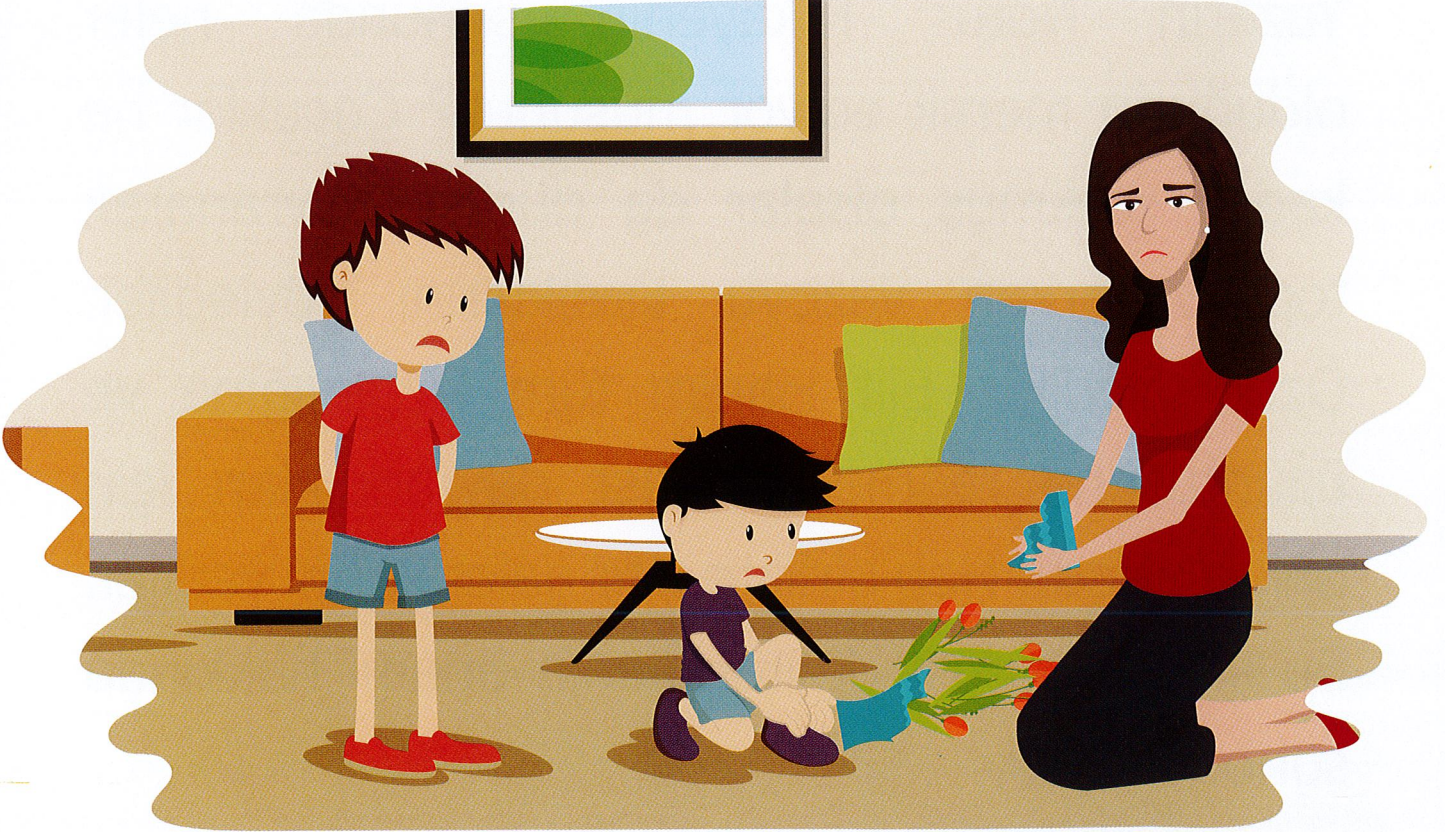
-Neredesiniz çocuklar? Kapının önünde beklemekten yoruldum, dedi Elif Hanım.

Elindeki alışveriş torbalarını çocuklara verdi. Onları mutfağı götürmelerini istedi. Kendisi de ayakkabılarını çıkarttı, ceketini dolaba astı ve mutfağı doğru yürümeye başladı. Çocuklar mutfaktayken Elif Hanım'ın sesini duydular.

-Aman Allahım! En sevdiğim vazom! Nasıl oldu bu? Kim kırdı bunu?

Çocuklar salona geldiklerinde Elif Hanım'ın büyük bir üzüntü içinde vazonun kırık parçalarının başında oturduğunu gördüler. Birbirlerine baktılar.

Sizce bundan sonra neler oldu?

.....

.....

.....

.....

.....

Yazarın Notu: Hikâyenin sonunda neler olduğunu merak ediyor musunuz? Çocuklar ne kadar korkmuş olsalar da dürüst davranarak top oynarken vazoyu kırdıklarını söylediler. Özür dilediler. Elif Hanım tüm kızgınlığına ve üzüntüsüne rağmen dürüst davrandıkları için onları affetti. Hep birlikte çıtır galetalarını yediler. Bu sırada dürüst davranmanın önemi hakkında sohbet ettiler.

KIRMIZI KAMYON

-Beni de bekleyin, beni de bekleyin!

Herkes bahçeye çıkmak için ayakkabılarını gi-
yiyordu. Bahçe, tüm çocukların en sevdiği oyun
alanıydı. Üstelik bugün oyuncak günüydü ve ev-
den getirdikleri oyuncaklarla oynamışlardı. Oyu-
nun ardından bahçeye çıkmak hepsinin çok ho-
şuna gitmişti.

Giray evden en sevdiği, küçük, kırmızı kamyo-
nunu getirmişti. Samet de kırmızı kamyonu çok
sevmişti. Birlikte oynadılar. Giray bahçeye çıkar-

ken kamyonunu masasının üzerine bıraktı. Ayakkabılarını giymek için arkadaşlarının yanına gitti. Samet masada duran kırmızı kamyonu görünce bahçedeki kum havuzunda oynamak için yanına aldı. Samet kamyonu alırken yapması gereken çok önemli bir şeyi unutmuştu.

-Hey! Kaydırdıktan kaymak isteyenler, sıraya girin.

Çocuklar Giray'ın arkasında sıra oldular. Salıncakta sallanmak isteyenler Ayça'nın yanına gittiler. Samet kum havuzunda oynuyordu. Kamyona kum doldurup diğer tarafa taşıyordu. O kadar çok kum taşıdı ki kamyon, üzerini kapatan kumlar yüzünden görünmez oldu.

-Renk kapmaca oynamak isteyenler etrafımda halka olsunlar. Bu, Emel Öğretmen'in sesiydi. Samet hemen halkaya katıldı. Bu sefer de yapması gereken çok önemli bir şeyi unutmuştu.

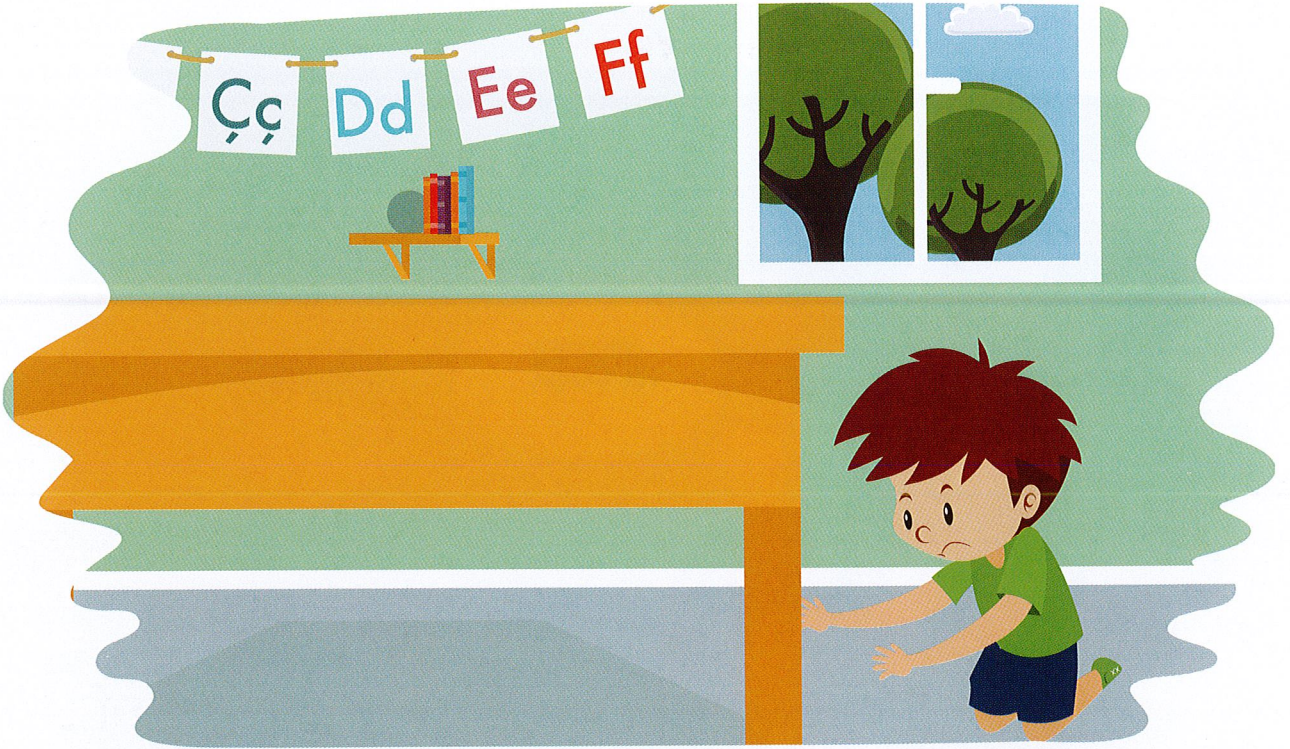
Bahçe saati bittiğinde herkes sınıfa döndü. Eve gitmek için hazırlanmaya başladı. Giray kırmızı kamyonunu arıyor, bir türlü bulamıyordu. Masanın altına, mutfak köşesine, lego kutularına, her yere baktı. Oyuncağını bulamadığı için

çok üzgündü. Annesi Giray'ı almak için okula geldiğinde onu çok mutsuz buldu.

-Ne oldu, neden bu kadar üzgünsün?

-Kırmızı kamyonumu bulamıyorum.

-Her yere baktın mı?

-Evet!

Bu sırada Emel Öğretmen yanlarına geldi.

-Giraycığım, yarın arkadaşlarına da sorarız. Belki onlar görmüştür. Haydi, artık üzülme, dedi.

Öğretmeni, üzülme dese de üzüntüsü bir türlü geçmiyordu.

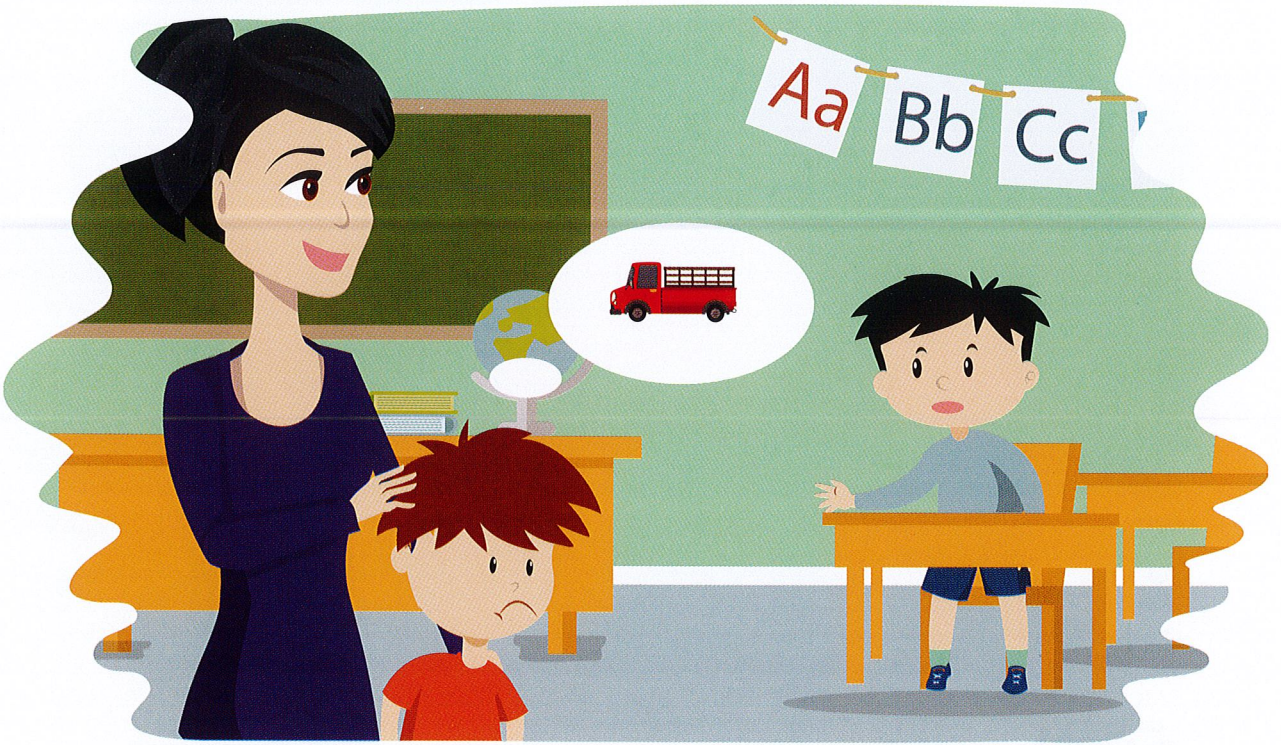
Giray, ertesi sabah okula kamyonu bulabilmek umuduyla geldi. Emel Öğretmen ile birlikte sınıfa

sordular.

-Giray'ın küçük, kırmızı kamyonunu gören oldu mu?

Samet:

-Evet, ben gördüm. Bahçedeki kum havuzunda.

Emel Öğretmen:

-Peki, oraya nasıl gitti?

Küçük, kırmızı kamyon kum havuzuna nasıl gitmişti?

Öğretmenleri Samet ve Giray'ı alarak bahçeye çıktı. Kum havuzunun yanına gittiler. Kamyon görünmüyordu, kumları karıştırdılar.

-Ah! İşte buldum, dedi Samet. Kumların arasından çıkardığı küçük, kırmızı kamyonu Giray'a uzattı. Giray kamyonunu bulduğu için çok mutluydu. Hâlâ kamyonunun kum havuzuna nasıl gittiğini bilmiyordu.

Başkalarının eşyalarını izinsiz olarak almak ile ilgili siz ne düşünüyorsunuz? Sizden izinsiz alınan bir eşyanızın resmini çizin ve bu durum karşısında neler hissettiğinizi yazınız.

.....

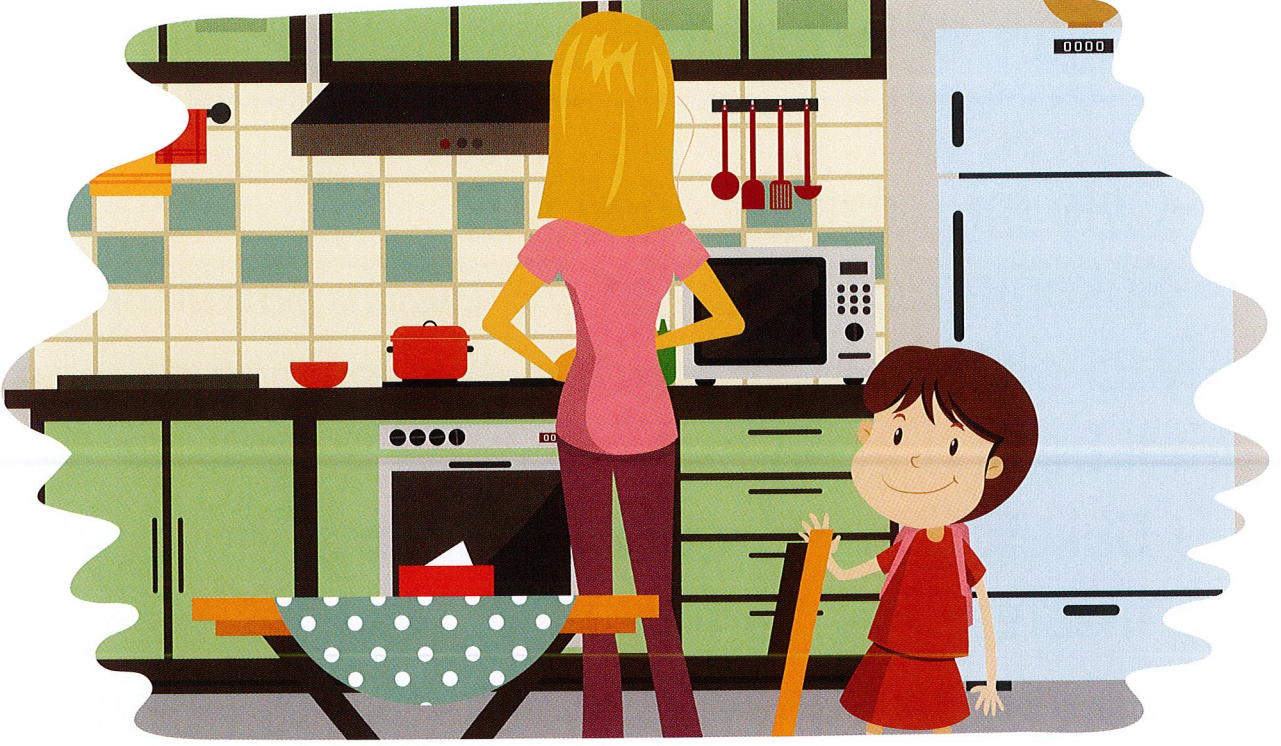
.....

.....

.....

.....

KOMŞU DEDE HASTA OLMUŞ

Buket okuldan eve döndüğünde mutfaktan mis gibi kokular geliyordu.

-Ne pişiyor anneciğim? diye sordu.

-Tahmin et bakalım, dedi annesi.

-Elmalı turta?

-Hayır.

-Elmalı kek?

-Evet.

-Harika, en sevdiğim.

-Haydi bakalım, üzerini değiştir, ellerini yıka

ve mutfağa gel. Ben de sana kek ve süt hazırlayayım.

Buket söylenenleri yapıp geldiğinde kek ve süt masada onu bekliyordu.

-Bugün öğretmenimiz çok değişik bir ödev verdi.

-Öyle mi, nasıl bir ödev bu?

-Sokağımızda yaşayan ve bizim yardımımıza ihtiyacı olan 3 kişiye yardım etmemiz gerekiyor. Şimdi ben nereden bulacağım bu insanları?

- Buketçiğim çevremizde yardıma ihtiyaç duyan insanlar her zaman olur; yeter ki biz gerçekten yardım etmeyi isteyelim. Şimdi yemeğini bitir de alışverişe çıkalım.

Buket evden çıkarken aklında hep şu düşünce vardı: Acaba kime, nasıl yardım edebilirim?

Manavdan meyveleri aldıktan sonra annesiyle birlikte bakkala girdiler. Tanıdıkları bazı komşuları da oradaydı. Bakkal Amca:

-Hasan Dede'yi gördünüz mü? Birkaç gündür uğramadı dükkâna, dedi.

Gülşen Teyze:

-Evet, son günlerde ben de hiç rastlamadım

dedi.

Buket'in annesi istediklerini aldıktan sonra:

-Haydi gel, Buket. Hasan Dede'yi ziyaret edelim, dedi. Buket, Hasan Dede'yi hatırlamaya çalışıyordu.

-Ah, işte burası, dedi annesi bahçe kapısını açarken. Birlikte içeri girdiler. Buket etrafına baktı, bazen bu evin önünden geçiyordu aslında, ama burada bir dedenin oturduğunu bilmiyordu. Annesi ile birlikte binaya doğru yürüdüler. Girişteki ilk kapıyı çaldılar, içeriden ses gelmiyordu. Tekrar çaldılar, şimdi içeriden öksürük sesleri gelmeye başlamıştı. Kapı yavaşça açıldı. Buket'in annesi:

-Seni çok merak ettik, o yüzden ziyaret etmek istedik. Yoksa hasta mısın? dedi.

Hasan Dede gerçekten çok hasta görünüyordu. Birlikte içeri girdiler. Dedecik evde yalnız olduğu için her yer çok dağılmıştı. Üstelik evde yiyecek hiçbir şey yoktu. Hasan Dede'yi yatağına yatırdılar.

-Şimdi eve gider, sana güzel bir çorba yaparım, dedi Buket'in annesi.

Hızlı hızlı eve doğru yürürken cılızca miyavlayan bir kedi sesi duydular. Etrafına baktı Buket. Kaldırıma çıkmaya çalışan minicik bir yavru kedi gördü. Yan bahçede kardeşleri vardı. Bu minik yaramaz yolunu şaşırmış olmalıydı. Buket yavaşça eğildi, yavru kediye eline alıp bahçeye bıraktı. Kardeşlerini gören kedi hemen onlara doğru gitti. Annesi:

-Birinci yardımını yaptın Buket, dedi. Hem de minik bir kediye...

Apartmana girerken, ellerinde alışveriş poşetleri ile kapının önünde bekleyen Gülşen Teyze'yi gördüler. Elleri dolu olduğu için zile basamamış ve kapıyı açamamıştı. Buket, hemen Gülşen

Teyzelerin ziline bastı, kapıyı iterek açtı. Buket'in yardımı sayesinde apartmana giren Gülşen Teyze ona teşekkür etti. Annesi:

-İkinci yardımını da yaptın Buket, dedi.

Eve girer girmez Hasan Dede için vitaminli bir çorba hazırlığına başladılar. Annesi malzemeleri koyuyor, Buket çorbayı karıştırıyordu. Çorbayı ve elmalı kekleri de alıp komşu dedenin evine doğru yola çıktılar. Buket çorbayı içmesi için komşu dedeye yardım etti. Hastamız artık çok daha iyi görünüyordu. Buket 3 yardım görevini nasıl yapacağım diye düşünürken yardım edilecek ne kadar çok kişi olduğunu gördü. Kendisini çok daha mutlu hissediyordu.

Sizler de dikkatle düşünüp kimlere nasıl yardım ettiğinizi hatırlayınız. Aşağıdaki bölüme isterseniz resim yaparak isterseniz hikâye yazarak yardımlarınızı anlatınız.

.....

.....

.....

.....

.....